

nedsatte udvalg at færdigbehandle lovforslaget. Udvalget havde afholdt en række møder og haft samråd og en omfattende brevveksling med handelsministeren. Om indholdet af de i 1955-56 og 1956-57 fremsatte lovforslag henvises til den udførlige omtale i folketingsårbøgerne 1955-56, side 509-526, og 1956-57, side 473-474.

Det i 1957-58 fremsatte lovforslag fremtrådte ikke som de tidligere fremsatte forslag som ændringsforslag til beværterloven, men af praktiske grunde som et optryk af den fulde tekst til en ny beværterlov.

I nedenstående resumé af den nye beværterlovs indhold er kun medtaget de bestemmelser, der afgørende afviger fra den hidtidige beværterlov, og i forbindelse med enkeltbestemmelserne er anført, om der er sket ændring under behandlingen i folketinget.

Ved en ændring af beværterlovens § 1, stk. 3, bestemmes, at *cider* kun, når det indeholder $2\frac{1}{4}$ rumprocent alkohol eller derover, henhører til „stærke drikke“ i lovens forstand. Ændringen fandt sted efter udvalgsbehandlingen.

Lovens § 1, stk. 7 og 8, fik følgende affattelse:

„Til *udlejning af lokaler til afholdelse af sammenkomster*, herunder sluttede selskaber, ved hvilke indbyderen eller deltagerne selv drager omsorg for beværtningen, udkræves der, såfremt udlejningsvirksomheden drives erhvervsmæssigt, *tilladelse fra den lokale bevillingsmyndighed*, jfr. kap. II og III, efter forud indhentet erklæring fra kommunalbestyrelsen, i København magistraten. Tilladelsen udfærdiges af politimesteren, i København af magistraten, og kan gives for indtil 2 år ad gangen. Lokalerne skal opfylde vedkommende politivedtægts krav til beværtningslokaler, jfr. § 9. Misbruges den givne tilladelse, kan den myndighed, der har givet tilladelsen, tilbages tage denne.

Afgørelsen af, hvorvidt en tilladelse i medfør af stk. 7, 1. punktum, er nødvendig, kan foruden af ansøgeren såvel af kommunalbestyrelsen som af vedkommende toldmyndigheder indankes for handelsministeren, der efter forhandling med finansministeren afgør sagen.“